

บทความวิจัย

การพัฒนาชุดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีน
โดยใช้แนวคิดวิถีธรรมชาติ สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
The Development of Activity Packages to Promote Chinese Vocabulary Learning Ability
using the Natural Approach for First Year Students of Bachelor of Arts Program in Chinese
Faculty of Humanities and Social Sciences Chiang Mai Rajabhat University

จิตาภา ฉันทฤกษ์ผดุง^{1*} ขวัญใจ กิจชาลารัตน์² และ สุขहरษา เฟื่องวงศ์สกุล³
Jidapha Chuntalerkpadung^{1*} Kwanjai Kitchalarat² and Sukhansa Fuangwongsakul³

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาสภาพการจัดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีนในระดับชั้นอุดมศึกษาชั้นปีที่ 1 หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ 2) เพื่อสร้างชุดกิจกรรมในการส่งเสริมความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีนโดยใช้แนวคิดวิถีธรรมชาติให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 และ 3) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรม กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 55 คน โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ได้แก่ แบบสัมภาษณ์เพื่อศึกษาสภาพของการจัดการเรียนการสอน ชุดกิจกรรมจำนวน 4 ชุด และแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพของการจัดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีนยังประสบปัญหาในหลากหลายด้าน ได้แก่ ด้านผู้สอน ด้านสื่อการสอน ด้านการวัดและประเมินผล และด้านผู้เรียน 2) ชุดกิจกรรมที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ E_1/E_2 เท่ากับ 81.82/82.36 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ และ 3) ผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าชุดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีนโดยใช้แนวคิดวิถีธรรมชาติที่สร้างขึ้นสามารถนำไปใช้เป็นโมเดลในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านคำศัพท์ สำหรับนักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีนได้

คำสำคัญ: ชุดกิจกรรม, คำศัพท์ภาษาจีน, แนวคิดวิถีธรรมชาติ, ความสามารถในการเรียนรู้

Article Info: Received 16 December, 2023; Received in revised form 26 June, 2024; Accepted 26 June, 2024

¹ นิสิตมหาบัณฑิตสาขาวิชาวิทยาการจัดการเรียนรู้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

Master student in Division of Learning Management Science, Graduate School, Chiang Mai Rajabhat University

Email: jidapha04@gmail.com

^{2,3} อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

Lecturer in Division of Chinese, Faculty of Humanities and Social Sciences, Chiang Mai Rajabhat University

Email: kwanjaikitchalarat@gmail.com, sukhansa_yot@g.cmru.ac.th

* Corresponding Author

Abstract

The purposes of this research were 1) to study circumstances of learning management in Chinese vocabulary for first-year students of the Bachelor of Arts program in Chinese, Faculty of Humanities and Social Sciences, Chiang Mai Rajabhat University, 2) to develop activity packages to enhance Chinese vocabulary learning ability using the natural approach with the efficiency of 80/80, and 3) to analyze data of pretest and posttest learning achievement using activity packages. The sample consisted of 55 students of first-year students in first semester of the academic year 2023, selected by cluster random sampling. The research instruments were structured interviews, instruction packages, and achievement tests. Statistics used for data analysis were percentage, mean, standard deviation, and T-test. The research findings showed that 1) the circumstances of learning management in Chinese vocabulary faced challenges across various dimensions, including instructor-related issues, teaching media, assessment and evaluation methods, and student-related factors, 2) the activity packages developed had an E_1/E_2 efficiency of 81.82/82.36 have efficiency higher than the criteria set, and 3) the students' learning outcomes after studying through the packages were significantly higher than before studying at .05 level. According to the results, The Development of Activity Packages to Promote Chinese Vocabulary Learning Ability using the Natural Approach is practically as the model for developing the students' learning outcomes in vocabulary for First Year Students of Bachelor of Arts Program in Chinese.

Keywords: Activity packages, Chinese vocabulary, Natural approach, Learning Ability

บทนำ

ภาษามีความสำคัญอย่างมากในชีวิตมนุษย์เนื่องจากภาษาถือเป็นสื่อกลางในการติดต่อสื่อสาร ในยุคศตวรรษที่ 21 ภาษาจีนได้รับความนิยมอย่างแพร่หลาย ทำให้ผู้คนส่วนใหญ่เริ่มเรียนภาษาจีนมากขึ้น ประเทศไทยจึงมีการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนเป็นภาษาที่ 3 ในหลากหลายระดับชั้นการศึกษา หากแต่การจัดการเรียนการสอนนั้นยังถูกจำกัดไว้แค่เพียงในห้องเรียนซึ่งอาจไม่ได้เอื้อให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะด้านการสื่อสารได้อย่างเต็มที่ รวมไปถึงการที่ผู้เรียนเรียนแล้วไม่ได้นำมาใช้ในชีวิตประจำวันอย่างสม่ำเสมอ จึงส่งผลให้ผู้เรียนชาวไทยส่วนใหญ่ประสบปัญหาว่า “เรียนภาษาจีนแล้ว แต่ทำไมยังไม่สามารถสื่อสารได้” และปัญหาหลักที่สำคัญอีกหนึ่งประการคือ คำศัพท์ภาษาจีนที่มีจำนวนมาก ซึ่งส่งผลกระทบต่อการจัดจำและนำคำศัพท์ไปใช้ในการสื่อสาร จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องพบว่า อุปสรรคสำคัญในการเรียนภาษาจีนของผู้เรียนที่เป็นคนไทย คือ ความรู้และจำนวนคำศัพท์ไม่เพียงพอ ผู้เรียนมักจะเรียนคำศัพท์แบบแปลและพยายามท่องจำ ซึ่งการเรียนแบบนี้ทำให้ผู้เรียนไม่สามารถนำมาสื่อสารได้ในสถานการณ์จริง (รัฐพร ศิริพันธุ์, 2561)

จากปัญหาดังกล่าว “คำศัพท์” ถือเป็นจุดพื้นฐานสำคัญในการเรียนภาษาต่างประเทศ หากผู้เรียนมีคลังคำศัพท์ไม่เพียงพอจะส่งผลกระทบต่อสื่อสารไม่ว่าจะเป็นทักษะใดก็ตาม ดังนั้นการเลือกวิธีการสอนคำศัพท์จึงเป็นปัจจัยที่ผู้สอนควรให้ความสำคัญ เลือกวิธีที่ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ง่าย เช่น การสอนภาพของจริง รูปภาพ การแสดง เป็นต้น หรือการสอนเชิงเปรียบเทียบเพื่อให้ผู้เรียนเห็นความแตกต่างและไม่ซับซ้อน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดวิธีธรรมชาติ ที่คิดค้นโดย Krashen and Terrell (1998) เป็นแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้ภาษา (Language Acquisition) ซึ่งเป็นวิธีการที่เด็กใช้รับรู้ภาษาที่หนึ่งและเป็นไปได้อย่างมากว่าพวกเขาจะใช้วิธีการนี้ในการรับรู้ภาษาที่สองด้วย รวมถึงผู้ใหญ่ก็สามารถเรียนรู้ภาษาที่สองผ่านการรับรู้เช่นกัน (Li Boling, 2013) โดยจะเน้นไปที่การสอนคำศัพท์ให้ผู้เรียนผ่านการใช้สื่อ เช่น รูปภาพ วัตถุจริง วิดีโอ การใช้ท่าทาง เป็นต้น (โสภณา บัวศรี, 2562) และเป้าหมายของแนวคิดวิธีธรรมชาติ คือ ทักษะการสื่อสาร โดยเน้นที่ทักษะการฟังและการพูดเป็นหลักก่อน ผู้เรียนจะสามารถฟังและพูดได้ก็ต่อเมื่อมีการรับข้อมูลป้อนเข้าอย่างสม่ำเสมอและมีการฝึกจนเกิดความเคยชิน โดยผู้เรียนไม่จำเป็นต้องทราบถึงหลักการทางภาษา (ไวยากรณ์) มากนัก ดังนั้นผู้สอนจึงสามารถพัฒนาการสอนคำศัพท์ควบคู่ไปกับการรับรู้ภาษาตามแนวคิดวิธีธรรมชาติได้ นอกจากนี้ผู้สอนสามารถเลือกใช้สื่อการสอนและกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ ให้ความสำคัญที่ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในชั้นเรียนหรือกิจกรรมเพิ่มมากขึ้นโดยให้ผู้เรียนเรียนรู้ตามลำดับจากเนื้อหาที่ง่ายไปเนื้อหาที่ยากขึ้นโดยไม่กดดันการเรียนรู้อของผู้เรียนมากเกินไป

ซึ่งยังคงสอดคล้องกับแนวคิดวิธัธรรมชาติดีให้ความสำคัญกับการลดตัวกรองด้านจิตใจ กล่าวคือการเรียนรู้ที่อยู่ในบรรยากาศที่ไม่มีความตึงเครียดหรือกดดันจะทำให้ผู้เรียนเกิดการรับรู้และเรียนรู้ที่ดี (Krashen & Terrell, 1998)

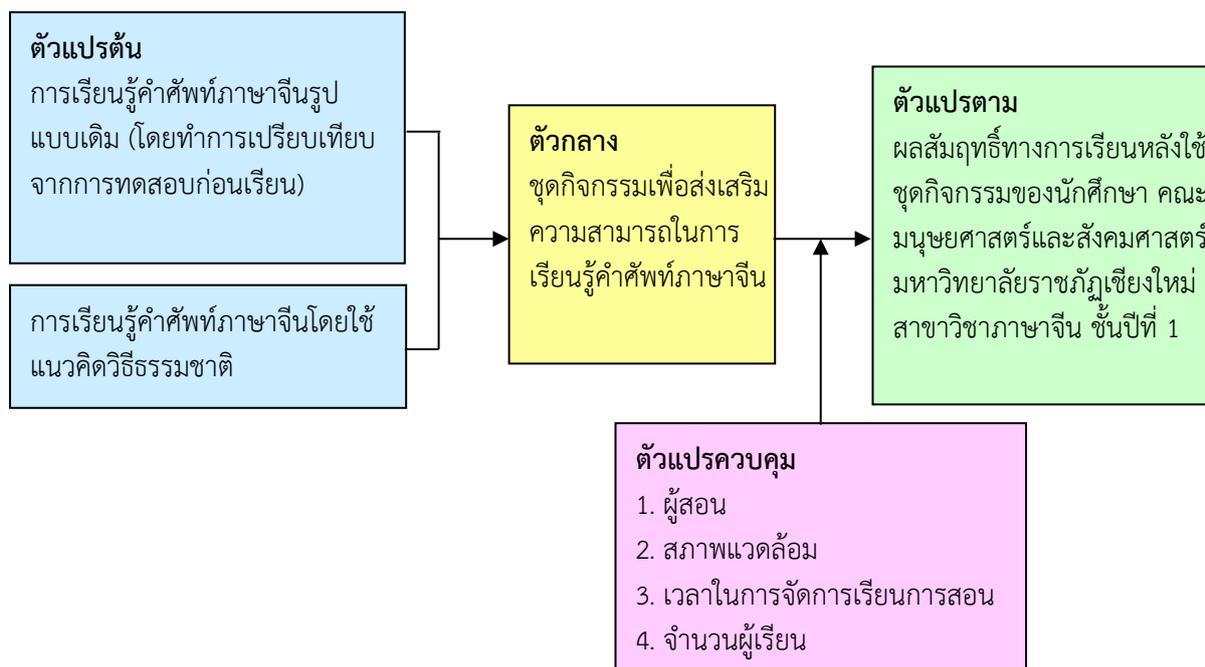
จากข้อมูลข้างต้นมีงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวข้องกับการนำแนวคิดวิธัธรรมชาติมาประยุกต์ใช้กับวิธีการสอนคำศัพท์ หรือการใช้ชุดกิจกรรมในการจัดการเรียนการสอนมีส่วนช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนที่ดีขึ้น เช่น งานวิจัยของโสภณา บัวศรี (2562) ได้ศึกษาการใช้แนวการสอนแบบธรรมชาติเพื่อพัฒนาความรู้คำศัพท์และความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงชันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสูงชันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หรือจะเป็นงานวิจัยของนภาลักษณ์ ตั้งอรุณศิลป์ และคณะ (2560) ได้ศึกษาการสร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาจีนขั้นพื้นฐานเพื่อพัฒนาการจำอักษรจีนโดยใช้เทคนิคมอร์ฟิง (Morphing techniques) ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่าชุดกิจกรรมที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 99.35/98.23 สูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยชุดกิจกรรมหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมมีเจตคติต่อการเรียนรู้ชุดกิจกรรมอยู่ในระดับมาก เป็นต้น

จากการศึกษาบริบทของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาที่ผู้วิจัยศึกษาเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีน พบปัญหาในการจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาจีนระดับต้น 1 เช่น ขาดสื่อการสอนที่เหมาะสมสำหรับการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีนที่จะช่วยในการจดจำคำศัพท์ได้ เนื่องจากจำนวนและความยากของคำศัพท์ที่มากขึ้น และการที่ผู้เรียนขาดการทบทวนและฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอส่งผลต่อทักษะด้านการสื่อสาร เป็นต้น และจากประสบการณ์การสอนภาษาจีนในโรงเรียนสอนภาษาของผู้วิจัยตลอดระยะ 3 ปี มักพบปัญหาในเรื่องของการสอนคำศัพท์อยู่บ่อยครั้ง ไม่ว่าจะเป็นผู้เรียนในระดับประถมตลอดจนถึงวัยทำงาน ผู้เรียนบางคนยังไม่สามารถจำคำศัพท์ซึ่งส่งผลต่อการนำคำศัพท์ไปใช้ในการสื่อสาร อาจเนื่องมาจากระยะเวลาในการสอนที่มีจำกัด วิธีการสอนและสื่อการสอนที่ยังไม่เหมาะสมกับผู้เรียน รวมถึงสภาพแวดล้อมที่ไม่เอื้ออำนวยให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาจีน จากปัจจัยที่กล่าวมานั้น ในส่วนของระยะเวลาที่มีอยู่อย่างจำกัดถือเป็นปัจจัยที่ผู้สอนไม่สามารถแก้ไขได้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงให้ความสำคัญกับวิธีการสอน การใช้สื่อการสอน รวมไปถึงด้านสภาพแวดล้อมเพื่อช่วยในการเรียนรู้คำศัพท์ของผู้เรียน

จากการทบทวนวรรณกรรม งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมไปถึงประสบการณ์สอน ผู้วิจัยจึงเห็นคุณค่าและประโยชน์ของการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีนที่เป็นพื้นฐานสำคัญที่จะช่วยพัฒนาทักษะด้านการสื่อสารไม่ว่าจะเป็นด้านใดก็ตาม รวมไปถึงการเรียนในเนื้อหาที่ยากขึ้นซึ่งจะส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงชันตามไปด้วย ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนาชุดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีนโดยใช้แนวคิดวิธัธรรมชาติสำหรับผู้เรียนระดับอุดมศึกษา เพื่อพัฒนาต่อยอดองค์ความรู้จากงานวิจัยข้างต้นในการพัฒนาชุดกิจกรรมในการจัดการเรียนคำศัพท์ภาษาจีนและการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดธรรมชาติ เพื่อเป็นประโยชน์ต่อวงการศึกษ ทั้งผู้สอน ผู้เรียน รวมไปถึงเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาจีนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นต่อไป

ภาพ 1

กรอบแนวคิดการวิจัย

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาสภาพการจัดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีนในระดับชั้นอุดมศึกษาชั้นปีที่ 1 หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
2. เพื่อสร้างชุดกิจกรรมในการส่งเสริมความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีนโดยใช้แนวคิดวิถีธรรมชาติ สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีนโดยใช้แนวคิดวิถีธรรมชาติ สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

วิธีการวิจัย

งานวิจัยในครั้งนี้มีวิธีดำเนินการ ดังนี้

1. **กลุ่มตัวอย่าง** ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ของหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 Sec 01 จำนวน 55 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เป็นการสุ่มกลุ่มตัวอย่างจากประชากรซึ่งแต่ละกลุ่มมีความคล้ายคลึงกัน
2. **เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย**
  - 1) แบบสัมภาษณ์สภาพของการจัดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีนสำหรับผู้สอนและผู้เรียน
  - 2) ชุดกิจกรรมในการส่งเสริมความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีนโดยใช้แนวคิดวิถีธรรมชาติ 4 ชุดกิจกรรม ได้แก่ ชุดที่ 1 เรื่อง 今天的生词难不难? (คำศัพท์ของวันนี้ยากหรือไม่) ชุดที่ 2 เรื่อง 你的手机号码是多? (หมายเลขมือถือของคุณคือเบอร์อะไร) ชุดที่ 3 เรื่อง 你的房间有什么? (ห้องของคุณมีอะไร) และชุดที่ 4 เรื่อง 现在几点? (ตอนนี้กี่โมง)
  - 3) แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังใช้ชุดกิจกรรม

3. การสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพ การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยผู้วิจัยแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างแบบสัมภาษณ์เพื่อศึกษาบริบทของการจัดการเรียนการสอนคำศัพท์ภาษาจีน

- 1) ศึกษาวิธีการสอนคำศัพท์ การสอนตามแนวคิดวิธีธรรมชาติ และวิธีการสร้างแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง
- 2) สร้างแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างที่ประกอบไปด้วย ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป ตอนที่ 2 แบบสัมภาษณ์สำหรับอาจารย์ผู้สอนภาษาจีน ตอนที่ 3 แบบสัมภาษณ์สำหรับนักศึกษา
- 3) นำแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน โดยมีผู้เชี่ยวชาญทางการสอนภาษาจีน 2 ท่าน และผู้เชี่ยวชาญทางการสอนและการวัดประเมินผล 1 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยการหาค่าความสอดคล้อง (Index of item objective congruence: IOC) ของข้อคำถามว่ามีความสอดคล้องหรือไม่ มีการกำหนดการวัดดังนี้ +1 หมายถึง สอดคล้อง 0 หมายถึง สอดคล้อง -1 หมายถึง ไม่สอดคล้อง หากข้อคำถามใดมีค่า IOC ไม่ถึง 0.5 ต้องปรับปรุงหรือคัดออก (สมถวิล วิจิตรวรรณ, สุภมาส อังศุโชติ, รัชนิภา ภิญโญภาณุวัฒน์, สุนิสา จัยม่วงศรี และ ชูศักดิ์ ศิริรุ่งพันธ์, 2556) ซึ่งแบบสัมภาษณ์จำนวน 10 ข้อ มีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.6 - 1
- 4) นำแบบสัมภาษณ์ไปสัมภาษณ์กับผู้สอนจำนวน 3 ท่าน และผู้เรียนจำนวน 3 ท่าน โดยใช้วิธีอัตนัยสัมภาษณ์
- 5) นำข้อมูลที่ได้จากแบบสัมภาษณ์มาวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ เพื่อเป็นแนวทางในการออกแบบชุดกิจกรรมในลำดับต่อไป

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างชุดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีนโดยใช้แนวคิดวิธีธรรมชาติ

- 1) ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พร้อมกำหนดจุดประสงค์และสาระการเรียนรู้ของชุดกิจกรรม โดยประกอบด้วยชุดกิจกรรมทั้งหมด 4 ชุด
- 2) นำชุดกิจกรรมเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านเดิม เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องด้านเนื้อหา ด้านวัตถุประสงค์ ด้านกิจกรรมการสอน และการวัดประเมินผล โดยการหาค่าความสอดคล้อง (IOC) ของชุดกิจกรรม ซึ่งใช้เกณฑ์การวัดเดียวกับแบบสัมภาษณ์ พร้อมนำผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญและคำแนะนำมาปรับปรุงแก้ไขชุดกิจกรรมซึ่งค่า IOC ของชุดกิจกรรมทั้ง 4 ชุด มีค่าเท่ากับ 0.96

ขั้นตอนที่ 3 การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

- 1) ศึกษาและวิเคราะห์คำอธิบายรายวิชาและวัตถุประสงค์การเรียนรู้ เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- 2) สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวนทั้งหมด 40 ข้อ
- 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านเดิมเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยการหาค่าความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบและจุดประสงค์ของแบบทดสอบ ซึ่งมี 37 ข้อ มีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.6 - 1 และ 3 ข้อ มีค่า IOC ต่ำกว่า 0.5 ซึ่ง 3 ข้อที่ไม่ผ่านเกณฑ์ IOC ที่กล่าวข้างต้นได้มีการปรับแก้ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญจนผ่านเกณฑ์
- 4) นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจำนวน 40 ข้อ ไปทดลองใช้กับกลุ่มทดลอง (Try out) ซึ่งเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ของหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ จำนวน 57 คน เพื่อหาความยากง่าย (p) และอำนาจจำแนก (r) จากการทดลอง มีค่า p อยู่ระหว่าง 0.19 - 0.95 และค่า r อยู่ระหว่าง 0.10 - 0.79
- 5) ดำเนินการคัดเลือกข้อสอบที่ผ่านเกณฑ์ความยากง่ายและอำนาจจำแนกรวมถึงมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้จำนวน 30 ข้อ โดยเกณฑ์ค่าความยากง่ายจะอยู่ระหว่าง 0.20 - 0.80 และค่าอำนาจจำแนกมีค่าตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)
- 6) นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับโดยใช้สูตร KR-20 ของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน (บุญชม ศรีสะอาด, 2545) ซึ่งค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.92

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

- 1) ผู้วิจัยดำเนินการทดสอบก่อนเรียน (Pretest) กับกลุ่มตัวอย่างโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผู้วิจัยได้ออกแบบข้างต้น จากนั้นทำการบันทึกผลการเรียนก่อนเรียนของนักศึกษาไว้สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล
- 2) ผู้วิจัยดำเนินการใช้ชุดกิจกรรมกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 4 ชุด ได้แก่ ชุดที่ 1 เรื่อง 今天的生词难不难? (คำศัพท์ของวันนี้ยากหรือไม่) ชุดที่ 2 เรื่อง 你的手机号码是多少? (หมายเลขมือถือของคุณคือเบอร์อะไร)

ชุดที่ 3 เรื่อง 你的房间有什么? (ห้องของคุณมีอะไร) และชุดที่ 4 เรื่อง 现在几点? (ตอนนี้กี่โมง) เวลาในการจัดการเรียนการสอนชุดกิจกรรมละ 3 ชั่วโมง รวมระยะเวลา 12 ชั่วโมง ผู้วิจัยได้สร้างชุดกิจกรรมทั้งหมด 4 ชุด ซึ่งแต่ละชุดกิจกรรมนั้นจะประกอบด้วยขั้นเตรียม ขั้นสอน ขั้นกิจกรรม ขั้นประเมิน และขั้นสรุป โดยจัดการเรียนคำศัพท์ตามแนวคิดวิธีธรรมชาติ จะเริ่มการสอนคำศัพท์จากการฟัง ให้ผู้เรียนได้ฟังคำศัพท์จากผู้สอนจนคุ้นชิน จากนั้นสร้างกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ฝึกพูดในชั้นเรียน

3) หลังจบชุดกิจกรรมแต่ละชุด ผู้วิจัยจะให้นักศึกษาทำแบบฝึกหัดท้ายชุดกิจกรรม เพื่อนำคะแนนที่บันทึกไปหาค่าประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ซึ่งผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นระหว่างการใช้ชุดกิจกรรมนี้จะกำหนดให้เป็นค่าประสิทธิภาพ 80 ตัวแรก

4) เมื่อทำการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมครบทั้ง 4 ชุดแล้ว ผู้วิจัยให้นักศึกษาทำแบบทดสอบหลังใช้ชุดกิจกรรม เพื่อนำคะแนนที่บันทึกไปหาค่าประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ซึ่งผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นหลังใช้ชุดกิจกรรมนี้จะกำหนดให้เป็นค่าประสิทธิภาพ 80 ตัวหลัง พร้อมทั้งวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน (Posttest) เพื่อนำคะแนนที่ได้ไปเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรม

5. การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยมีการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1) ใช้คะแนนของชุดกิจกรรมและค่าเฉลี่ย เพื่อหาค่าประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมตามเกณฑ์ 80/80 (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2556)

2) ใช้ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรม เพื่อทดสอบค่าที่ (t-test) กรณีกลุ่มตัวอย่างไม่เป็นอิสระแก่กัน (Dependent Sample) (บุญชม ศรีสะอาด, 2554)

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาสภาพของการจัดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีนในระดับชั้นอุดมศึกษาชั้นปีที่ 1 หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

ผลการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนภาษาจีน สามารถแบ่งออกเป็นประเด็นต่อไปนี้

ด้านผู้สอน ผู้สอนที่ไม่ใช่เจ้าของภาษาอาจไม่สามารถอธิบายความแตกต่างของคำศัพท์ในด้านความหมายและวิธีการใช้ที่ซับซ้อนให้แก่ผู้เรียนได้ดีกว่าผู้สอนชาวไทย รวมไปถึงรูปแบบการสอนคำศัพท์ที่ผู้สอนไม่ควรยึดแนวการสอนที่ตนเองถนัดมากเกินไป เนื่องจากคำศัพท์ในระดับชั้นอุดมศึกษามีจำนวนที่มากขึ้น หากใช้รูปแบบหรือวิธีการที่ไม่เหมาะสมอาจส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้คำศัพท์ของผู้เรียนได้ นอกจากนี้ผู้สอนควรเสริมคำศัพท์ที่นอกเหนือจากบทเรียนหรือเลือกคำศัพท์ที่ตรงตามกระแสหรือยุคสมัยเพื่อกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนได้มากขึ้น และข้อจำกัดอีกหนึ่งอย่างคือ จำนวนผู้เรียนที่มากเกินไปทำให้ผู้สอนไม่สามารถดูแลได้อย่างทั่วถึง จึงไม่สามารถตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียนได้ครอบคลุมทุกคน

ด้านสื่อการสอน ปัจจุบันมีสื่อการสอนที่ช่วยในการเรียนและจดจำคำศัพท์เพิ่มมากขึ้น หากแต่สื่อการสอนเหล่านั้นยังเป็นสื่อการสอนสำหรับระดับปฐมวัย ประถมศึกษา หรือสำหรับผู้เริ่มเรียนในระดับพื้นฐานเท่านั้น สื่อการสอนสำหรับผู้เรียนที่มีความรู้พื้นฐานมาส่วนหนึ่งแล้วหรือในระดับที่สูงขึ้นยังมีปริมาณที่น้อยเมื่อเทียบกับความต้องการในปัจจุบัน อีกทั้งภาระงานสอนของผู้สอนที่มีจำนวนมากจึงไม่สามารถพัฒนาสื่อการสอนเดิมที่มีอยู่ได้ตามความต้องการ

ด้านการวัดและประเมินผล เนื่องจากการวัดและประเมินผลด้านคำศัพท์มีหลากหลายผู้สอนอาจยังใช้วิธีการที่ไม่เหมาะสมกับรายวิชาการสอนหรือทักษะในด้านต่างๆ ของผู้เรียน ดังนั้นผู้สอนควรเลือกวิธีการที่แตกต่างกันออกไป เพราะการวัดและประเมินผลในปัจจุบันอาจยังไม่สามารถวัดความสามารถของผู้เรียนได้อย่างตรงจุด เพราะการที่ผู้เรียนรู้คำศัพท์ เข้าใจความหมายของคำศัพท์นั้น ๆ ไม่ได้เป็นสิ่งชี้วัดว่าผู้เรียนจะสามารถนำคำศัพท์ไปใช้ได้อย่างถูกต้อง

ด้านผู้เรียน เป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่สำคัญในการเรียนรู้คำศัพท์เช่นกัน ปัจจุบันผู้เรียนมีความเอาใจใส่ในด้านการเรียนน้อยลง ขาดการทบทวนและฝึกฝน จำนวนและความยากของคำศัพท์ที่มากขึ้น จึงขาดแรงกระตุ้นให้ผู้เรียนใส่ใจในส่วนของคำศัพท์ ซึ่งส่งผลทำให้ผู้เรียนจำคำศัพท์ได้น้อยและนำไปใช้ไม่ได้ นอกจากนี้การที่ผู้เรียนไม่ทราบจุดมุ่งหมายในการเรียนหรือทราบถึงความสำคัญของการเรียนรู้คำศัพท์ก็เป็นปัญหาเช่นกัน ทำให้ผู้เรียนคิดว่าภาษาจีนเป็นวิชาที่น่าเบื่อไม่สนุกเมื่อเรียนไปสักระยะก็จะรู้สึกว่าคุณรู้สึกรู้สึกว่าความรู้สึกรู้สึกอยากเรียนภาษาจีนค่อย ๆ ลดลง

ผลการสัมภาษณ์ผู้เรียน สามารถแบ่งออกเป็นประเด็นต่อไปนี้

ด้านการฟัง เนื่องจากผู้เรียนขาดการฝึกฝนด้านการฟังที่เพียงพอ เมื่อมีการทดสอบด้านการฟังทำให้ผู้เรียนไม่คุ้นชินเสียงที่ได้ยินจากสื่อการสอนหรือแบบทดสอบอาจเร็วกว่าที่ผู้สอนพูดหน้าชั้นเรียนจึงส่งผลกระทบต่อกรฟังของผู้เรียน

ด้านการออกเสียง เนื่องจากผู้เรียนยังขาดการฝึกออกเสียงที่เพียงพอ ดังนั้นเมื่อให้ผู้เรียนอ่านออกเสียงจึงออกเสียงผิดหรือไม่สามารถออกเสียงได้แม่นยำ จากปัญหาด้านการออกเสียงจึงส่งผลกระทบต่อความมั่นใจในการนำภาษาจีนไปใช้ในด้านการพูด

ด้านการแปล ผู้เรียนไม่สามารถแปลความหมายได้ เนื่องจากไม่ทราบความหมายของคำศัพท์แต่ละตัวในประโยคหรือบางกรณีทราบเพียงแค่ว่าคำที่อยู่ในประโยค ทำให้ผู้เรียนไม่สามารถแปลประโยคได้อย่างสมบูรณ์

ด้านการเขียน ผู้เรียนส่วนใหญ่มีปัญหาด้านการเขียน เนื่องจากผู้เรียนเองไม่ได้ให้ความสำคัญในการคัดตัวอักษรจีน ทำให้ส่งผลกระทบต่อด้านการอ่าน นอกจากนี้ผู้เรียนยังไม่สามารถจำตัวอักษรจีนได้จะอาศัยการอ่านพินอิน (คือ ระบบที่ใช้อักษรโรมันในการถอดเสียงตัวอักษรจีน ซึ่งพินอินจะประกอบด้วย 3 ส่วนคือ เสียงพยัญชนะ เสียงสระ และเสียงวรรณยุกต์)

ด้านการนำคำศัพท์ไปใช้ หากพิจารณาจากชนิดของคำ ตัวอย่างเช่น คำนาม ผู้เรียนสามารถนำคำไปสร้างเป็นกลุ่มคำหรือประโยคได้ หากแต่เป็นคำวิเศษณ์ ผู้เรียนเกิดความลังเลในการนำไปใช้ ไม่มั่นใจว่ากลุ่มคำหรือประโยคที่พูดออกมาถูกต้องหรือไม่

ตอนที่ 2 ผลการสร้างชุดกิจกรรมให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

ค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นระหว่างการใช้ชุดกิจกรรมที่พัฒนาขึ้นดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1

ผลการหาประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) ของชุดกิจกรรม

ชุดกิจกรรม	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย	ประสิทธิภาพกระบวนการ (E_1)
1	10	8.96	89.64
2	10	8.73	87.27
3	10	7.00	70.00
4	10	8.04	80.36
			81.82

จากตารางที่ 1 พบว่าหากพิจารณาค่าประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) ของแต่ละชุดกิจกรรมจะมีที่ผ่านเกณฑ์ได้แก่ ชุดกิจกรรมที่ 1, 2 และ 4 มีค่า E_1 เท่ากับ 89.64, 87.27 และ 80.36 ตามลำดับ และชุดกิจกรรมที่ไม่ผ่านเกณฑ์ ได้แก่ ชุดกิจกรรมที่ 3 มีค่า E_1 เท่ากับ 70.00 แต่เมื่อนำมาคำนวณประสิทธิภาพกระบวนการ (E_1) เฉลี่ยรวมทุกชุดกิจกรรมจะมีค่าเท่ากับ 81.82 ซึ่งผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้

ผู้วิจัยได้สร้างชุดกิจกรรมทั้งหมด 4 ชุด ซึ่งแต่ละชุดกิจกรรมนั้นจะประกอบด้วยขั้นเตรียม ขั้นสอน ขั้นกิจกรรมขั้นประเมิน และขั้นสรุป ในแต่ละชุดกิจกรรมมีการอธิบายวิธีการอย่างชัดเจนให้กับผู้สอนว่าควรดำเนินการสอนและจัดกิจกรรมอย่างไร ซึ่งแสดงตัวอย่างชุดกิจกรรมทั้ง 4 ชุด ดังภาพต่อไปนี้

ภาพ 2

ตัวอย่างเอกสารนำเสนอชั้นสอนของชุดกิจกรรมที่ 1 今天的生词难不难? (คำศัพท์ของวันนี้ยากหรือไม่)

หมายเหตุ : ภายในแผนการสอนจะมีการอธิบายวิธีการสอนในแต่ละภาพอย่างชัดเจน

ภาพ 3

ตัวอย่างเอกสารนำเสนอชั้นกิจกรรมของชุดกิจกรรมที่ 1

หมายเหตุ : ภาพที่ 3 เป็นการจัดกิจกรรมเกมใบ้คำศัพท์ ซึ่งผู้สอนจะสุ่มเรียกผู้เรียนออกมา 1 คน เพื่อถือบัตรคำศัพท์ (โดยผู้เรียนที่ถือบัตรคำศัพท์ต้องไม่เห็นคำศัพท์นั้น) ให้ผู้เรียนที่เหลือเริ่มใบ้คำศัพท์ ซึ่งการใบ้คำศัพท์นั้นห้ามผู้ใบ้พูดคำศัพท์และความหมายของคำศัพท์ตัวนั้น เช่น คำว่า 难 ผู้ใบ้อาจจะใบ้ว่าเป็นคำที่ตรงข้ามกับง่าย (ระหว่างการใบ้จะใช้ภาษาไทย ภาษาจีน หรือภาษาทาก็ได้)

ภาพ 4

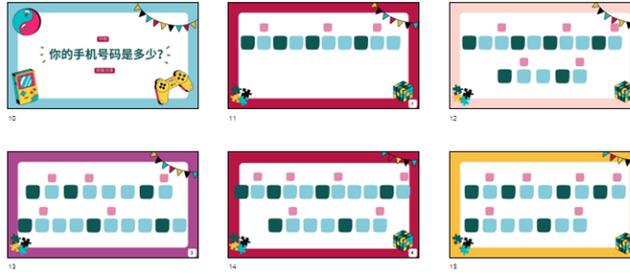
ตัวอย่างเอกสารนำเสนอชั้นสอนของชุดกิจกรรมที่ 2 你的手机号码是多少? (หมายเลขมือถือของคุณคือเบอร์อะไร)

หมายเหตุ : ภายในแผนการสอนจะมีการอธิบายวิธีการสอนในแต่ละภาพอย่างชัดเจน

ภาพ 5

ตัวอย่างเอกสารนำเสนอชั้นกิจกรรมของชุดกิจกรรมที่ 2

หมายเหตุ : ภาพที่ 5 เกมแองแมน (Hangman) แต่ละหน้าจะมีช่องว่างสำหรับเติมพินอิน เช่น 他在公司工作。จะมีจำนวนขีดอยู่ 24 ขีด ผู้สอนให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มเดาพินอิน กลุ่มละ 1 รอบ หลังจากนั้นให้แต่ละกลุ่มเดาว่าเป็นประโยคอะไร เมื่อครบรอบการเล่นที่กำหนดแล้ว กลุ่มที่สามารถตอบได้ว่าเป็นประโยคอะไรถือเป็นฝ่ายชนะ จากนั้นให้กลุ่มที่ชนะเลือกกลุ่มที่แพ้ออกไปหน้าชั้นเรียนเพื่อเขียนตัวอักษรจีนหรือแปลความหมายในข้อนั้น

ภาพ 6

ตัวอย่างเอกสารนำเสนอชั้นสอนของชุดกิจกรรมที่ 3 你的房间有什么? (ห้องของคุณมีอะไร)

หมายเหตุ : ภายในแผนการสอนจะมีการอธิบายวิธีการสอนในแต่ละภาพอย่างชัดเจน และชั้นกิจกรรมของชุดกิจกรรมที่ 3 คือ 听后再画 ฟังแล้ววาดรูปตาม กิจกรรมนี้เมื่อผู้สอนแบ่งกลุ่มผู้เรียนเรียบร้อยแล้ว ผู้สอนจะเริ่มเล่าเรื่อง จากนั้นให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มวาดรูปตามที่คุณสอนบรรยาย

ภาพ 7

ตัวอย่างเอกสารนำเสนอชั้นสอนของชุดกิจกรรมที่ 4 现在几点? (ตอนนี้กี่โมง)

หมายเหตุ : ภายในแผนการสอนจะมีการอธิบายวิธีการสอนในแต่ละภาพอย่างชัดเจน

ภาพ 8

ตัวอย่างเอกสารนำเสนอชั้นกิจกรรมของชุดกิจกรรมที่ 4

หมายเหตุ : ภาพที่ 8 看图说话 พุดจากสิ่งที่เห็น โดยให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มบรรยายภาพตามสิ่งที่เห็นโดยการยกมือตอบกลุ่มที่ยกมือเป็นกลุ่มแรกจะมีสิทธิตอบก่อน ถ้าตอบผิดให้ผู้สอนให้สิทธิกลุ่มต่อไปตอบ ในกรณีที่ผู้เรียนบรรยายภาพเป็นคำถาม ให้ผู้เรียนกลุ่มที่เหลือตอบคำถามนั้นด้วย

ค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นหลังใช้ชุดกิจกรรมที่พัฒนาขึ้นดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 2

ผลการหาประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) ของชุดกิจกรรม

จำนวนนักศึกษา	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2)
55	30	24.71	82.36

จากตารางที่ 2 พบว่าค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) ของชุดกิจกรรมผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่ง E_2 มีค่าเท่ากับ 82.36

จากตารางที่ 1 และ 2 พบว่าค่าประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีน โดยใช้แนวคิดวิธีธรรมชาติ สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ซึ่ง E_1/E_2 เท่ากับ 81.82/82.36 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรม
ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังใช้ชุดกิจกรรมด้วยค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที ดังแสดงในตาราง 3

ตาราง 3

ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังใช้ชุดกิจกรรม

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	จำนวนนักศึกษา	M	S	t	p
ก่อนเรียน	55	16.85	7.47	8.51**	.00
หลังเรียน	55	24.71	3.69		

หมายเหตุ : * มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 3 พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังใช้ชุดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมความสามารถการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีนโดยใช้แนวคิดวิถีธรรมชาติของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

การอภิปรายผลการวิจัยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 จากผลการศึกษาสภาพการจัดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีนในระดับชั้นอุดมศึกษาชั้นปีที่ 1 หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ พบว่าจากการจัดการเรียนการสอนคำศัพท์ภาษาจีนยังประสบปัญหาอยู่ ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของการใช้สื่อการสอนและวิธีการสอน คำศัพท์ของผู้สอน สภาพแวดล้อมในการจัดการเรียนการสอนที่ส่งผลต่อการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีนของผู้เรียน รวมถึงการที่ผู้เรียนประสบปัญหาในการฟัง การพูด การเขียน การแปล การนำคำศัพท์ไปใช้ อันเนื่องมาจากปัญหาในด้านการเรียนรู้และจดจำคำศัพท์

จากผลการศึกษาสภาพการจัดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีนในระดับชั้นอุดมศึกษาชั้นปีที่ 1 ผู้วิจัยจึงได้ตระหนักถึงการสอนคำศัพท์มาเป็นอันดับแรก ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของพรสวรรค์ สีป้อ (2550 อ้างถึงใน รัฐพร ศิริพันธ์, 2561) ที่ให้ข้อเสนอแนะว่าการเรียนภาษาจีนนั้น องค์ประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่งคือ การเรียนรู้คำศัพท์ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเรื่องที่ได้รับฟังและสามารถสื่อสารกับผู้อื่นได้ การเรียนรู้คำศัพท์ในการเรียนภาษาต่างประเทศเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็น เพราะคำศัพท์เป็นองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับทุกทักษะของการเรียนภาษา ซึ่งภาษาเป็นสิ่งที่มนุษย์ใช้สื่อความถึงความรู้สึกนึกคิด ถึงความต้องการการมีความรู้ ความสามารถในการใช้คำศัพท์ของบุคคลคนหนึ่งถือเป็นปัจจัยหลักที่จะบ่งบอกว่า บุคคลนั้นสามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพเพียงใด คำศัพท์จึงเป็นสิ่งสำคัญที่ทุกคนต้องเรียนรู้และเพิ่มพูนอยู่เสมอ และยังคงสอดคล้องกับแนวคิดวิถีธรรมชาติที่ว่า การที่ผู้สอนนำเข้าสู่ข้อมูล (The Input Hypothesis) ให้กับผู้เรียนนั้นควรเป็นการนำเข้าสู่ข้อมูลอย่างเป็นระบบ โดยเริ่มจากการป้อนเข้าสู่ข้อมูลที่ง่ายแล้วค่อย ๆ เพิ่มระดับความรู้อย่างขึ้นตามลำดับ โดยไม่เร่งป้อนความรู้ให้ผู้เรียนมากเกินไปเพราะอาจทำให้สภาพแวดล้อมภายในห้องเรียนเกิดความตึงเครียด ดังนั้นผู้สอนจึงจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับตัวกรองด้านจิตใจ (The Affective Filter Hypothesis) เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการรับรู้และเรียนรู้ที่ดี (Krashen & Terrell, 1998)

จากการศึกษาสภาพและการทบทวนวรรณกรรมข้างต้นพบว่า คำศัพท์ สื่อการสอน และสภาพแวดล้อมในการจัดการเรียนการสอน ส่งผลต่อการรับรู้และเรียนรู้ของผู้เรียน ผู้สอนไม่เพียงแค่อ่านข้อมูลให้ผู้เรียนเท่านั้น ผู้สอนควรเลือกวิธีการสอนคำศัพท์ ออกแบบสื่อการสอนให้เหมาะสมกับสภาพการจัดการเรียนการสอนให้แก่ผู้เรียนไม่ว่าจะเป็นระดับใดก็ตาม เพื่อนำไปสู่การที่ผู้เรียนเรียนรู้คำศัพท์ได้ดีขึ้นและเพื่อเป็นพื้นฐานในการนำไปต่อยอดทักษะอื่น ๆ หรือในเนื้อหาที่สูงขึ้นต่อไป จึงเป็นสาเหตุให้ผู้วิจัยจัดทำชุดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีนโดยใช้แนวคิดวิถีธรรมชาติสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1

ตอนที่ 2 ผลวิจัยพบว่าชุดกิจกรรมในการส่งเสริมความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีนโดยใช้แนวคิดวิธีธรรมชาติ สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 81.82/82.36 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่ตั้งไว้เนื่องจากปัจจัยดังต่อไปนี้

2.1 ผู้วิจัยได้มีศึกษาวิธีการสอนคำศัพท์ของ Liu Xun (2000) และ Su Yingxia (2015) ซึ่งงานวิจัยในครั้งนี้ได้เลือกวิธีการสอนวิธีสาธิตโดยตรง (直接演示法) และวิธีการเปรียบเทียบ (比较法) เนื่องจากเป็นวิธีที่ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ง่าย เป็นการเรียนรู้จากของจริง รูปภาพ หรือท่าทาง เป็นต้น และได้นำสองวิธีการดังกล่าวมาออกแบบขั้นตอนการสอนคำศัพท์อย่างเป็นระบบและเป็นขั้นตอนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้คำศัพท์ตามลำดับขั้นจากเนื้อหาที่ง่ายไปเนื้อหาที่ยากและง่ายต่อการทำความเข้าใจ ซึ่งสอดคล้องกับพรสวรรค์ สีป้อ (2550, อ้างถึงใน เพ็ญภา ตลับกลาง, 2562) กล่าวว่าขั้นตอนการจัดการเรียนรู้คำศัพท์สามารถแบ่งเป็น 3 ขั้นตอน คือ ขั้นนำเสนอ ขั้นฝึก และขั้นนำไปใช้

2.2 ผู้วิจัยจัดการเรียนคำศัพท์ตามแนวคิดวิธีธรรมชาติ โดยสอนคำศัพท์ที่เริ่มจากการฟังให้ผู้เรียนได้ฟังคำศัพท์จากผู้สอนจนคุ้นชิน จากนั้นสร้างกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ฝึกพูดในชั้นเรียน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Krashen and Terrell (1984, อ้างถึงใน สุชาติ ฐุสรานนท์, 2554) ที่กล่าวว่า Natural Approach เป็นวิธีการสอนที่อยู่ในกลุ่ม Audio lingual ซึ่งเป็นวิธีสอนที่เน้นทักษะการพูด กล่าวคือ ฝึกการฟังพูดก่อน แล้วจึงฝึกอ่านเขียน ดังนั้นวิธีการสอนแบบ Natural Approach จึงเป็นการฝึกการใช้ภาษาจากบทสนทนาไปเรื่อย ๆ จนกลายเป็นความเคยชิน ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนได้ภาษาไปเองทั้งระบบโครงสร้างไวยากรณ์และระบบเสียง

2.3 ผู้วิจัยได้นำการสอนคำศัพท์ภาษาจีนตามแนวคิดวิธีธรรมชาติมานำเสนอในรูปแบบของชุดกิจกรรม โดยศึกษาขั้นตอนการสร้างชุดกิจกรรมอย่างเป็นระบบ โดยเริ่มจากการพิจารณาที่งานวิจัยในครั้งนี้ ผู้สอนจัดอยู่ในตัวแปรควบคุมและจำนวนผู้เรียนที่เป็นกลุ่มใหญ่ จึงได้มีการออกแบบการจัดการเรียนรู้ในรูปแบบชุดกิจกรรมแบบบรรยายหรือชุดกิจกรรมสำหรับครู เพื่อเป็นการลดบทบาทหน้าที่ของผู้สอนและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับการแบ่งประเภทชุดกิจกรรมของชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2537, อ้างถึงใน Sun Liyun, 2559) และบุญเกื้อ ควรหาเวช (2543, อ้างถึงใน ปุณณพัทธ์ โภชาติ, 2564) และได้จัดองค์ประกอบของชุดกิจกรรมเป็น 4 ส่วน ได้แก่ คู่มือครู บัตรคำสั่ง เนื้อหาสาระและสื่อ รวมถึงแบบประเมินผลตามทฤษฎีของบุญเกื้อ ควรหาเวช (2543) จากนั้นได้มีการนำชุดกิจกรรมที่ออกแบบทั้ง 4 ชุดเสนอต่อที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมในองค์ประกอบต่าง ๆ ของชุดกิจกรรม พร้อมทั้งปรับแก้ตามคำแนะนำ และชุดกิจกรรมทั้ง 4 ชุดได้มีการหาประสิทธิภาพ โดยผู้วิจัยได้ตั้งเกณฑ์มาตรฐานที่ 80/80

ผลที่ได้จากการหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมชุดที่ 1, 2 และ 4 มีค่าประสิทธิภาพที่ 89.64, 87.27 และ 80.36 ตามลำดับ ซึ่งผ่านเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ หากแต่ชุดกิจกรรมที่ 3 มีค่าประสิทธิภาพที่ 70.00 ซึ่งไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ อาจเนื่องมาจากชุดกิจกรรมที่ 3 ภายในชุดกิจกรรมจะเป็นการจัดการเรียนรู้ในเรื่องการใช้ลักษณะนาม ซึ่งคำนามแต่ละตัวมีการใช้ลักษณะนามที่แตกต่างกันออกไป ผู้เรียนอาจยังไม่สามารถจดจำว่าลักษณะนามตัวใดควรใช้ร่วมกับคำนามตัวใดได้ และกิจกรรมที่สร้างขึ้นอาจไม่ได้เน้นให้ผู้เรียนได้คุ้นชินกับการใช้คำลักษณะนามมากพอ รวมไปถึงปัจจัยทางด้านเวลาที่ยังไม่เพียงพอต่อการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ในชุดกิจกรรมที่ 3 จึงส่งผลให้ประสิทธิภาพกระบวนการต่ำกว่าเกณฑ์ หากแต่เมื่อคำนวณค่าประสิทธิภาพกระบวนการ (E_1) เฉลี่ยทั้ง 4 ชุดกิจกรรมจะมีค่าอยู่ที่ 81.82 ส่วนค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) ของชุดกิจกรรมทั้ง 4 ชุดมีค่าเท่ากับ 82.36 (E_1/E_2 เท่ากับ 81.82/82.36) ซึ่งผลประสิทธิภาพมีเกณฑ์ที่สูงกว่ามาตรฐานที่ตั้งไว้

จากข้อมูลดังกล่าวการทราบถึงประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมนั้น อันเนื่องมาจากผู้วิจัยจัดการเรียนการสอนตามชุดกิจกรรมที่ได้ออกแบบไว้ ระหว่างการสอนผู้เรียนได้มีการทำกิจกรรม ซึ่ง 4 ชุดกิจกรรมนั้นมีการออกแบบชุดกิจกรรมที่แตกต่างกัน การที่ผู้เรียนมีส่วนร่วมในชั้นเรียนมากขึ้น มีกิจกรรมที่หลากหลายในการเรียนรู้ ทำให้เกิดการรับรู้และเข้าใจในเนื้อหาได้ง่าย และหลังกิจกรรมการเรียนรู้ผู้เรียนได้นำคำศัพท์ไปใช้โดยผ่านการทำแบบฝึกหัด ซึ่งแบบฝึกหัดที่กำหนดขึ้นนั้นมีการทดสอบผู้เรียนทั้งทักษะด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน และผู้เรียนผ่านเกณฑ์มาตรฐานตามที่ผู้วิจัยกำหนด ซึ่งแสดงให้เห็นว่าผู้เรียนสามารถเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีนได้ดีเมื่อใช้ชุดกิจกรรมนี้ จึงทำให้ชุดกิจกรรมมีประสิทธิภาพไม่ต่ำกว่ามาตรฐานที่ตั้งไว้

ตอนที่ 3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังใช้ชุดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีนโดยใช้แนวคิดวิธีธรรมชาติของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เนื่องมาจากชุดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีนโดยใช้แนวคิดวิธีธรรมชาตินี้ ผู้เรียนได้เรียนรู้เนื้อหาบทเรียนที่สั้นและกระชับ ถูกนำเสนอโดยใช้ภาพสื่อที่เป็นรูปภาพ บัตรคำศัพท์ กิจกรรม และ

แบบฝึกหัด ซึ่งเป็นชุดกิจกรรมที่ง่ายต่อการเรียนรู้ อีกทั้งผู้เรียนสามารถมีส่วนร่วมในชั้นเรียน มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างผู้เรียน รวมถึงการที่ผู้เรียนสามารถสอบถามผู้สอนในระหว่างการเรียนได้ตลอดเวลา ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดวิถีธรรมชาติที่เน้นการสอนที่ลดตัวกรองทางด้านจิตใจ ซึ่งส่งผลต่อการเรียนของผู้เรียน (Krashen & Terrell, 1998) ด้วยเหตุนี้จึงส่งผลให้ผู้เรียนมีระดับผลสัมฤทธิ์ที่สูงขึ้น สอดคล้องกับหลากหลายงานวิจัย เช่น งานวิจัยของโสภณา บัวศรี (2562) ได้ศึกษาการใช้แนวการสอนแบบธรรมชาติเพื่อพัฒนาความรู้คำศัพท์และความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และงานวิจัยของพระอาทิตย์ อินทร์ดี และ วีระศักดิ์ ชมภูคำ (2566) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถและคุณลักษณะด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดวิถีธรรมชาติ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการฟังและการพูดหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 รวมไปถึงงานวิจัยที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาชุดกิจกรรม เช่น งานวิจัยของ Sun Liyun (2559) พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาจีนขั้นพื้นฐานโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และงานวิจัยของ Zhong Bingling (2561) ที่ศึกษาการพัฒนาชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาจีนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการสื่อสารภาษาจีนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาจีนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน เป็นต้น

จากการอภิปรายผลข้างต้นถึงแม้ผลการวิจัยนี้จะมีชุดกิจกรรมที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดหรือผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนตามสมมติฐานที่ผู้วิจัยตั้งไว้ และมีงานวิจัยสนับสนุนการนำชุดกิจกรรมและแนวคิดวิถีธรรมชาติมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน หากแต่ยังคงมีข้อจำกัดที่ผู้วิจัยค้นพบ ได้แก่ จำนวนผู้เรียนโดยกลุ่มตัวอย่างในครั้งนี้มีจำนวนผู้เรียนถึง 55 คน ซึ่งถือเป็นตัวแปรที่ควบคุมยาก ดังนั้นการนำชุดกิจกรรมในครั้งต่อไปให้ผู้สอนควรคำนึงถึงจำนวนผู้เรียน โดยจำนวนผู้เรียนไม่ควรเกิน 20 คน เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมนี้มีประสิทธิภาพสูงสุด ผู้สอนสามารถควบคุมชั้นเรียนได้อย่างทั่วถึง ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีนที่ดีขึ้น

จากข้อมูลที่ได้กล่าวมาข้างต้นงานวิจัยนี้ได้มีการนำเอาคำศัพท์ภาษาจีนและแนวคิดวิถีธรรมชาติมาประยุกต์ใช้ร่วมกันและได้นำเสนอออกมาให้อยู่ในรูปแบบของชุดกิจกรรม อีกทั้งยังได้นำมาใช้กับผู้เรียนในระดับอุดมศึกษาซึ่งถือเป็นสื่อการสอนใหม่ในรายวิชาภาษาจีนที่พบเจอไม่มากนัก เนื่องจากงานวิจัยที่ผ่านมาแนวคิดวิถีธรรมชาติมักถูกนำไปใช้กับภาษาต่างประเทศอื่น ๆ และมักใช้กับผู้เรียนในระดับอนุบาล ประถมศึกษา และมัธยมศึกษาเป็นส่วนใหญ่ ดังนั้นงานวิจัยนี้อาจช่วยเพิ่มฐานข้อมูลทางด้านวิชาการให้แก่ผู้ที่สนใจและผู้ที่เกี่ยวข้องหรืออาจเป็นสื่อนวัตกรรมอีกหนึ่งทางเลือกที่น่าสนใจให้แก่ผู้สอนได้นำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนคำศัพท์ภาษาจีนหรือเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาต่อยอดวิธีการสอนและสื่อการสอนในรายวิชาภาษาจีนต่อไป รวมไปถึงผู้ที่สนใจเรียนภาษาจีนในระดับต้น ผู้เรียนสามารถเข้าถึงเพื่อทบทวนบทเรียนง่ายกว่าการทบทวนผ่านการอ่านหนังสือ โดยเฉพาะในการเรียนคำศัพท์และเพื่อเป็นพื้นฐานที่ดีในการต่อยอดความรู้ในระดับที่สูงขึ้นต่อไป

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลวิจัยไปใช้

- 1) ก่อนนำชุดกิจกรรมไปใช้ ผู้สอนควรเตรียมความพร้อมในการใช้ชุดกิจกรรม โดยการศึกษาคู่มือผู้สอน แผนการจัดการเรียนรู้ให้เข้าใจ ตรวจสอบสื่อการสอนและแบบฝึกหัดของแต่ละชุดกิจกรรมให้ครบตามจำนวนนักศึกษา
- 2) ผู้สอนควรดำเนินการจัดการเรียนรู้ตามแผนการสอนที่ระบุไว้ พร้อมทั้งอธิบายวิธีการดำเนินการให้นักศึกษาเข้าใจและปฏิบัติตามอย่างชัดเจนเพื่อให้การจัดการเรียนรู้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ในกรณีชุดกิจกรรมที่ 3 อาจารย์ผู้สอนอาจมีการเปลี่ยนแปลงปรับปรุงกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนมีความคุ้นชินกับการใช้คำลักษณนามให้มากขึ้น เนื่องจากค่าประสิทธิภาพกระบวนการ (E_1) ไม่ถึงเกณฑ์ 80
- 3) การนำชุดกิจกรรมในครั้งต่อไปใช้ ผู้สอนต้องมีความรู้ในด้านภาษาจีนเป็นอย่างดี เนื่องจากในระหว่างการจัดการเรียนการสอนต้องมีการบรรยายให้นักศึกษา รวมไปถึงการประเมินผลที่ถูกต้อง
- 4) การนำชุดกิจกรรมในครั้งต่อไปใช้ ผู้สอนควรคำนึงถึงจำนวนผู้เรียนไม่ควรนำไปใช้กับการจัดการเรียนการสอนที่มีผู้เรียนมากจนเกินไปเพราะอาจทำให้ผู้เรียนในชั้นเรียนได้ร่วมกิจกรรมได้ไม่ทั่วถึง

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรทำการศึกษาวิจัยการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดวิถีธรรมชาติเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีน โดยเน้นคำศัพท์ที่มีความยากต่อความเข้าใจ เช่น คำพ้องความหมาย (近义词) คำตรงข้าม (反义词) เป็นต้น ให้นำเสนอในรูปแบบของชุดกิจกรรมเพื่อเป็นการพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีนต่อไป

2) ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ได้ศึกษาตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีน ดังนั้นในการวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน และการแปลซึ่งเป็นทักษะทางภาษาที่จะส่งผลต่อการเรียนภาษาอย่างมีประสิทธิภาพ

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2556). การทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอน. *วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย*, 5(1), 5-20.
- นภาลักษณ์ ตั้งอรุณศิลป์, สพลณภัทร์ ศรีแสนยงค์, และ อุดม รัตนอัมพรโสภณ. (2560). การสร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนขั้นพื้นฐานเพื่อพัฒนาการจำอักษรจีนโดยใช้เทคนิคมอร์ฟฟิงร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. *วารสารศึกษาศาสตร์*, 28(1), 85-97.
- บุญเกื้อ ควรหาเวช. (2543). *นวัตกรรมการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 5). ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). *การวิจัยเบื้องต้น* (พิมพ์ครั้งที่ 7). สุวีริยาสาส์น.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2554). *การวิจัยเบื้องต้น* (พิมพ์ครั้งที่ 9). สุวีริยาสาส์น.
- บุญยพัทธ์ โถชาลี. (2562). *การพัฒนาชุดกิจกรรมนิทาน เพลงภาษาจีน ด้วยการสอนแบบ CIPPA Model ร่วมกับ Top-Down Model ที่ส่งผลต่อทักษะการฟัง ทักษะการพูดและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5*. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยศิลปากร]. SNRU e-Thesis. https://gsmis.snru.ac.th/e-thesis/thesis_detail?r=60421231203
- เพ็ญญา ตลับกลาง. (2562). *การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอนกิจกรรมเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นปีที่ 2 โรงเรียนวัดเขยงเขต*. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยศิลปากร]. DSpace at Silpakorn University. <http://ithesis-ir.su.ac.th/dspace/bitstream/123456789/2420/1/60254310.pdf>
- พระอาทิตย์ อินทร์ดีบ และ วีระศักดิ์ ชมภูคำ. (2566). การพัฒนาความสามารถและคุณลักษณะด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดวิถีธรรมชาติ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่เขต 2. *วารสารบัณฑิตวิทยาลัย JOURNAL OF GRADUATE RESEARCH*, 14(1), 67-79.
- รัฐพร ศิริพันธุ์. (2561). แนวทางการเตรียมความพร้อมและวิธีการเรียนสำหรับผู้เริ่มเรียนภาษาจีน. *วารสารมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์*, 5(1), 103-112.
- สุชาติ รุสรานนท์. (2554). *การพัฒนาแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารโดยใช้วิถีธรรมชาติ*. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยศิลปากร]. Thesis Online. http://www.thapra.lib.su.ac.th/thesis/showthesis_th.asp?id=0000006925
- โสภณา บัวศรี. (2562). การใช้แนวการสอนแบบธรรมชาติเพื่อพัฒนาความรู้คำศัพท์และความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา*, 14(3), 258-366.
- สมถวิล วิจิตรวรรณ, สุภมาส อังสุโชติ, รัชนิกุล ภิญโญภานุวัฒน์, สุนิสา จุยม่วงศรี, และ ชูศักดิ์ ศิริรุ่งพันธ์. (2556). *การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน*. เจริญดีมั่นคงการพิมพ์.
- Sun Liyun. (2559). *การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนขั้นพื้นฐาน โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา*. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยบูรพา]. DSpace Repository. <https://buuir.buu.ac.th/xmlui/handle/1234567890/11472>
- Zhong Bingling. (2561). *การพัฒนาชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาจีนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2*. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยบูรพา]. Burapha University Research Information. <https://buuir.buu.ac.th/handle/1234567890/7394>

ภาษาอังกฤษ

Krashen, S. D. & Terrell, T. D. (1998). *The Natural Approach Language Acquisition in the Classroom*.
Prentice Hall Europe. https://www.sdkrashen.com/content/books/the_natural_approach.pdf

ภาษาจีน

Li Boling. (2013). *第二语言习得通论*. 上海交通大学出版社.

Liu Xun. (2000). *对外汉语教育引论*. 北京语言文化大学出版社.

Su Yingxia. (2015). *国际汉语教学词汇教学方法与技巧*. 北京语言大学出版社.